



SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 28

Rozeslána dne 9. června 2006

Cena Kč 35,-

O B S A H:

55. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii
 56. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky k Protokolu k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovanému Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii
 57. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Programu spolupráce v oblasti vzdělávání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem vzdělávání a vědy Polské republiky na léta 2006 – 2009
-

55

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. května 2000 byla v Bruselu podepsána Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky.

Listina o přístupu České republiky k Úmluvě, podepsaná prezidentem republiky dne 8. února 2006, byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropské unie, depozitáře Úmluvy, dne 14. března 2006.

V souvislosti s uložením listiny o přístupu bylo učiněno následující prohlášení:

„V souladu s článkem 6 odstavec 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že není vázána článkem 6 odstavec 5 větou první Úmluvy.

V souladu s článkem 6 odstavec 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že podle článku 6 odstavce 6 Úmluvy se žádosti správních orgánů podle článku 3 odstavce 1 Úmluvy zasílají justičním orgánům České republiky, a nemohou být proto zasílány přímo správním orgánům České republiky.

V souladu s článkem 9 odstavec 6 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že souhlas uvedený v článku 9 odstavec 3 Úmluvy bude vyžadován před uzavřením dohody o dočasném předání osoby podle článku 9 odstavec 1 Úmluvy.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o sledování zásilky ve smyslu článku 12 Úmluvy je Krajské státní zastupitelství v Praze, Husova 11, 110 01 Praha 1, tel.: +420 222 111 700, fax: +420 222 220 075.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o zřízení společného vyšetřovacího týmu ve smyslu článku 13 Úmluvy je Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, mezinárodní odbor, Jezuitská 4, 660 55 Brno, tel.: +420 542 512 416, fax: +420 542 512 414.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o skryté vyšetřování ve smyslu článku 14 Úmluvy je Vrchní státní zastupitelství v Praze, náměstí Hrdinů 1300, 140 65 Praha 4, tel.: +420 261 196 111, fax: +420 241 401 400.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že ústředním orgánem ve smyslu článku 6 odstavec 8 Úmluvy je Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno e) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že kontaktním místem ve smyslu článku 20 odstavec 4 písmeno d) Úmluvy je Policejní prezídium České republiky, odbor mezinárodní policejní spolupráce, oddělení Interpol, Strojnická 27, 170 89 Praha 7, tel.: +420 974 834 380, fax: +420 974 834 716.“

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 27 odstavce 3 dne 23. srpna 2005. Pro Českou republiku vstupuje v platnost v souladu s ustanovením odstavce 4 téhož článku dne 12. června 2006.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

ÚMLUVA
o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie,
vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY této úmluvy, členské státy Evropské unie,

ODVOLÁVAJÍCE SE na akt Rady o vypracování Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie,

PŘEJÍCE SI zlepšit justiční spolupráci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, aniž jsou dotčena ustanovení chránící svobodu jednotlivce,

POUKAZUJÍCE na společný zájem členských států na tom, aby vzájemná pomoc mezi nimi probíhala co nejrychleji a nejúčinněji v souladu se základními zásadami jejich vnitrostátních právních předpisů při dodržení práv jednotlivce a se zásadami Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950,

VYJADŘUJÍCE svou důvěru ve strukturu a fungování právních systémů všech členských států a jejich schopnost zaručit spravedlivý proces,

ROZHODNUTY doplnit Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 a jiné platné úmluvy v této oblasti o úmluvu Evropské unie,

UZNÁVAJÍCE, že ustanovení těchto úmluv se nadále vztahují na všechny záležitosti, na které se nevztahuje tato úmluva,

MAJÍCE NA ZŘETELI, že členské státy kladou důraz na posílení justiční spolupráce, avšak při stálém uplatňování zásady proporcionality,

ODVOLÁVAJÍCE SE na to, že tato úmluva upravuje vzájemnou pomoc v trestních věcech na základě zásad úmluvy ze dne 20. dubna 1959,

VZHLEDEM K TOMU, že článek 20 této úmluvy se vztahuje na určité zvláštní případy týkající se odposlechu telekomunikací, aniž by měl vliv na jiné takové případy, na které se tato úmluva nevztahuje,

VZHLEDEM K TOMU, že v případech, na které se tato úmluva nevztahuje, platí obecné zásady mezinárodního práva,

UZNÁVAJÍCE, že touto úmluvou není dotčen výkon odpovědnosti členských států, pokud jde o udržování veřejného pořádku a zajišťování vnitřní bezpečnosti, a že je věcí každého členského státu stanovit podle článku 33 Smlouvy o Evropské unii podmínky, za jakých bude udržovat veřejný pořádek a zajišťovat vnitřní bezpečnost,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

HLAVA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Vztah k jiným úmluvám o vzájemné pomoci

1. Účelem této úmluvy je doplnit níže uvedené dohody a usnadnit jejich uplatňování mezi členskými státy Evropské unie:

- a) Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (dále jen „Evropská úmluva o vzájemné pomoci“);
- b) dodatkový protokol ze dne 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci;
- c) ustanovení o vzájemné pomoci v trestních věcech Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „Schengenská prováděcí úmluva“), která se podle čl. 2 odst. 2 nezrušují;
- d) kapitolu 2 Smlouvy o vydávání a vzájemné pomoci v trestních věcech mezi Belgickým královstvím, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím ze dne 27. června 1962, pozměněnou protokolem ze dne 11. května 1974 (dále jen „Beneluxská smlouva“) ve vztazích mezi členskými státy Hospodářské unie Beneluxu.

2. Touto úmluvou není dotčeno použití výhodnějších ustanovení dvoustranných nebo mnohostranných dohod mezi členskými státy, nebo podle čl. 26 odst. 4 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci, ujednání v oblasti

vzájemné pomoci v trestních věcech dohodnutých na základě jednotných právních předpisů nebo zvláštního systému vzájemného používání opatření o vzájemné pomoci na jejich územích.

Článek 2

Ustanovení týkající se schengenského *acquis*

1. Články 3, 5, 6, 7, 12 a 23 a v rozsahu týkajícím se článku 12 články 15 a 16 a v rozsahu týkajícím se uvedených článků článek 1 představují opatření pozměňující nebo rozvíjející akty uvedené v příloze A Dohody uzavřené Radou Evropské unie s Islandskou republikou a Norským královstvím o přistoupení Islandu a Norska a o jejich zapojení do provádění, uplatňování a rozvoje schengenského *acquis*¹⁾.

2. Ustanovení čl. 49 písm. a) a články 52, 53 a 73 Schengenské prováděcí úmluvy se zrušují.

Článek 3

Řízení, při kterých je vzájemná pomoc také poskytována

1. Vzájemná pomoc je také poskytována při řízení před správními orgány pro činy postihované podle vnitrostátních právních předpisů dožadujícího nebo dožádaného členského státu nebo obou z důvodu porušení právních předpisů za předpokladu, že by jejich rozhodnutí mohlo vést k řízení před soudem s příslušností zejména v trestních věcech.

2. Vzájemná pomoc je také poskytována v souvislosti s trestním řízením a řízením ve smyslu odstavce 1, které se týká skutků a porušení předpisů, za které může v dožadujícím členském státě nést odpovědnost právnícká osoba.

Článek 4

Formální náležitosti a postupy při vyřizování žádostí o vzájemnou pomoc

1. Při poskytování vzájemné pomoci se musí dožádaný členský stát řídit formálními náležitostmi a postupy výslovně uvedenými dožadujícím členským státem, pokud tato úmluva nestanoví jinak, a za podmínky, že tyto formální náležitosti a postupy neodporují základním právním zásadám dožádaného členského státu.

2. Dožádaný členský stát vyřídí žádost o vzájemnou pomoc co nejdříve, přičemž se v nejvyšší možné míře řídí procesními a jinými lhůtami uvedenými dožadujícím členským státem. Dožadující členský stát lhůty odůvodní.

3. Nemůže-li být žádost vyřízena nebo nemůže-li být vyřízena v celém rozsahu podle požadavků dožadujícího členského státu, vyrozumějí o tom orgány dožádaného členského státu neprodleně orgány dožadujícího členského státu a sdělí podmínky, za kterých by bylo možné žádost vyřídit. Orgány dožadujícího a dožádaného členského státu se mohou následně dohodnout na dalším průběhu, aby bylo možné tyto podmínky splnit.

4. Lze-li předpokládat, že lhůty dožadujícího členského státu nelze splnit, a pokud důvody uvedené v odst. 2 druhé větě výslovně uvádějí, že by zpoždění podstatně narušilo řízení vedené v dožadujícím členském státě, uvedou orgány dožádaného členského státu neprodleně dobu, kterou považují za nezbytnou pro vyřízení žádosti. Orgány dožadujícího členského státu neprodleně sdělí, zda na žádosti nadále trvají. Orgány dožadujícího a dožádaného členského státu se mohou následně dohodnout na dalším postupu týkajícím se žádosti.

Článek 5

Zasílání a doručování procesních písemností

1. Každý členský stát zasílá přímo poštou osobám, které se nacházejí na území jiného členského státu, jim určené procesní písemnosti.

2. Procesní písemnosti mohou být zaslány prostřednictvím příslušných orgánů dožádaného členského státu pouze tehdy, pokud

- a) adresa osoby, které je písemnost určena, není známa nebo není jistá;
- b) podle platných procesních předpisů dožadujícího členského státu se vyžaduje doklad o doručení písemnosti adresátovi jiný, než který lze získat prostřednictvím pošty;
- c) písemnost nelze doručit poštou;
- d) dožadující členský stát má oprávněné důvody se domnívat, že doručení poštou by bylo neúčinné nebo nevhodné.

¹⁾ Úř. věst. L 176, 10. 7. 1999, s. 36.

3. Lze-li předpokládat, že adresát nezná jazyk, ve kterém je písemnost vyhotovena, je třeba přeložit ji nebo alespoň její důležité části do jazyka (jednoho z jazyků) členského státu, na jehož území se adresát nachází. Pokud je orgánu, který písemnost vydal, známo, že adresát zná pouze jiný jazyk, musí být písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do tohoto jiného jazyka.

4. Ke všem procesním písemnostem musí být přiložena zpráva, že adresát může obdržet informace od orgánu, který písemnost vydal, nebo od jiných orgánů v daném členském státě, pokud jde o jeho práva a povinnosti týkající se písemnosti. Na tuto zprávu se vztahuje také odstavec 3.

5. Tímto článkem není dotčeno použití článků 8, 9 a 12 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a článků 32, 34 a 35 Beneluxské smlouvy.

Článek 6

Zasílání žádostí o vzájemnou pomoc

1. Žádosti o vzájemnou pomoc a výměny informací bez žádosti ve smyslu článku 7 se podávají písemně nebo prostředky schopnými zachytit písemný záznam za podmínek umožňujících přijímajícímu členskému státu ověřit jejich pravost. Žádosti se podávají přímo mezi justičními orgány, které jsou pro jejich podání a vyřízení místně příslušné, a jejich vyřízení se zasílá stejným způsobem, pokud tento článek nestanoví jinak.

Informace poskytované členskými státy s ohledem na řízení před soudy jiného členského státu ve smyslu článku 21 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a ve smyslu článku 42 Beneluxské smlouvy mohou být sdělovány mezi příslušnými justičními orgány přímo.

2. Odstavcem 1 není dotčena možnost zaslat nebo vyřídit žádosti ve zvláštních případech

- a) mezi ústředním orgánem členského státu a ústředním orgánem jiného členského státu, nebo
- b) mezi justičním orgánem jednoho členského státu a ústředním orgánem jiného členského státu nebo naopak.

3. Bez ohledu na odstavec 1 mohou Spojené království a Irsko při oznámení podle čl. 27 odst. 2 prohlásit, že žádosti a sdělení jim zasílané uvedené v prohlášení musí být zasílány přes jejich ústřední orgán. Tyto členské státy mohou kdykoliv dalším prohlášením omezit rozsah takového prohlášení, aby posílily účinek odstavce 1. Učiní tak tehdy, kdy pro ně vstoupí v platnost ustanovení o vzájemné pomoci vyplývající ze Schengenské prováděcí úmluvy.

Každý členský stát může použít zásadu vzájemnosti ve vztahu k prohlášením uvedeným výše.

4. Jakákoliv žádost o vzájemnou pomoc v naléhavém případě může být učiněna prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol) nebo orgánu příslušného podle aktů přijatých v souladu se Smlouvou o Evropské unii.

5. Pokud jde o žádosti podle článků 12, 13 nebo 14 a příslušným orgánem je justiční orgán nebo ústřední orgán jednoho členského státu a policejní nebo celní orgán jiného členského státu, může být žádost předána a vyřízena přímo mezi těmito orgány. Na tyto styky se vztahuje také odstavec 4.

6. Pokud se žádost o vzájemnou pomoc vztahuje k řízení uvedenému v čl. 3 odst. 1 a příslušným orgánem je justiční orgán nebo ústřední orgán jednoho členského státu a správní orgán jiného členského státu, může být žádost předána a vyřízena přímo mezi těmito orgány.

7. Kterýkoliv členský stát může prohlásit při oznámení podle čl. 27 odst. 2, že není vázán odst. 5 první větou nebo odstavcem 6 tohoto článku nebo oběma, nebo že bude tato ustanovení uplatňovat pouze za určitých podmínek, které vymezí. Toto prohlášení může kdykoliv odvolat nebo změnit.

8. Níže uvedené žádosti nebo sdělení si členské státy předávají prostřednictvím svých ústředních orgánů:

- a) žádosti o dočasné předání nebo průvoz osob, které jsou ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu článku 9 této úmluvy, článku 11 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a článku 33 Beneluxské smlouvy;
- b) informace z rejstříků trestů ve smyslu článku 22 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a článku 43 Beneluxské smlouvy. Žádosti o kopie rozsudků a opatření ve smyslu článku 4 dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci mohou být však předávány přímo příslušným orgánům.

Článek 7

Výměna informací bez žádosti

1. Příslušné orgány členských států si mohou v rámci mezí stanovených jejich vnitrostátními právními předpisy vyměňovat informace bez žádosti, pokud se týkají trestných činů a porušení právních předpisů podle čl. 3 odst. 1, jejichž potrestání nebo vyřízení spadá do pravomoci přijímajícího orgánu v době, kdy je informace předávána.

2. Orgán poskytující informace může podle svých vnitrostátních právních předpisů stanovit, za jakých podmínek může přijímající orgán tyto informace použít.
3. Přijímající orgán je těmito podmínkami vázán.

HLAVA II

ŽÁDOST O URČITÉ ZVLÁŠTNÍ FORMY VZÁJEMNÉ POMOCI

Článek 8

Vrácení

1. Dožádaný členský stát může na žádost dožadujícího členského státu, a aniž jsou dotčena práva třetích osob nabytá v dobré víře, předat dožadujícímu státu věci získané trestnou činností, aby je vrátil oprávněným vlastníkům.

2. Dožádaný členský stát se může při použití článků 3 a 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a čl. 24 odst. 2 a článku 29 Beneluxské smlouvy vzdát vrácení věci buď před jejich předáním, nebo po jejich předání dožadujícímu členskému státu, pokud by se tím usnadnilo jejich vrácení oprávněnému vlastníku. Práva třetích osob nabytá v dobré víře tím nejsou dotčena.

3. V případě, že se dožádaný členský stát vzdá vrácení věci před jejich předáním dožadujícímu členskému státu, neuplatní dožádaný členský stát k těmto věcem zástavní ani jiné zajišťovací právo, ani jiný nárok podle daňových a celních předpisů.

Vzdáním se nároku na vrácení věci podle odstavce 2 není dotčeno právo dožádaného členského státu vybrat od oprávněného vlastníka daně nebo jiné poplatky.

Článek 9

Dočasné předání osob, které jsou ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, pro účely vyšetřování

1. Dojde-li k dohodě mezi příslušnými orgány dotyčných členských států, může členský stát, který požádal o vyšetřování, pro které je nezbytná přítomnost osoby držené ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na jeho území, dočasně tuto osobu předat na území členského státu, ve kterém se má vyšetřování konat.

2. Dohoda stanoví podrobnosti o dočasném předání osoby a lhůtu, ve které musí být vrácena na území dožadujícího členského státu.

3. Pokud je předání podmíněno souhlasem dotyčné osoby, poskytne se neprodleně dožádanému členskému státu její písemný souhlas nebo jeho kopie.

4. Doba, po kterou bude tato osoba zbavena na území dožádaného členského státu svobody, se započítává do doby trvání vazby nebo trestu odnětí svobody, které dotyčná osoba vykonává nebo má vykonat na území dožadujícího členského státu.

5. Ustanovení čl. 11 odst. 2 a 3 a článků 12 a 20 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci se použijí obdobně na tento článek.

6. Každý členský stát může při oznámení podle čl. 27 odst. 2 prohlásit, že než bude dosaženo dohody podle odstavce 1 tohoto článku, bude vyžadován souhlas podle odstavce 3 tohoto článku nebo že bude vyžadován za určitých podmínek uvedených v prohlášení.

Článek 10

Výslech prostřednictvím videokonference

1. Nachází-li se osoba na území jednoho členského státu a má-li být tato osoba vyslechnuta jako svědek nebo znalec justičními orgány jiného členského státu, může tento jiný členský stát požádat o to, aby výslech proběhl prostřednictvím videokonference v souladu s odstavci 2 až 8, pokud není žádoucí nebo možné, aby se tato osoba dostavila k výslechu na jeho území osobně.

2. Dožádaný členský stát souhlasí s výslechem prostřednictvím videokonference, pokud použití videokonference neodporuje jeho základním právním zásadám, a za podmínky, že pro výslech disponuje odpovídajícím technickým zařízením. Nedisponuje-li dožádaný členský stát technickými prostředky pro výslech prostřednictvím videokonference, může mu dožadující členský stát na základě vzájemné dohody tyto prostředky poskytnout.

3. Žádost o výslech prostřednictvím videokonference musí obsahovat kromě údajů uvedených v článku 14 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a článku 37 Beneluxské smlouvy zdůvodnění, proč není žádoucí nebo

možné, aby se svědek nebo znalec dostavil osobně, název justičního orgánu a jména osob, které budou výslech provádět.

4. Justiční orgán dožádaného členského státu předvolá dotýčnou osobu způsobem stanoveným jeho vnitrostátními právními předpisy.

5. Pro výslech prostřednictvím videokonference platí tato pravidla:

- a) při výslechu je přítomen justiční orgán dožádaného členského státu, kterému je v případě potřeby k dispozici tlumočnick; tento orgán odpovídá za zjištění totožnosti vyslychané osoby a za dodržování základních právních zásad dožádaného členského státu. Pokud se justiční orgán dožádaného členského státu domnívá, že během výslechu byly porušeny základní právní zásady dožádaného členského státu, přijme neprodleně nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že výslech bude pokračovat v souladu s uvedenými zásadami;
- b) příslušné orgány dožadujícího a dožádaného členského státu se případně dohodnou na opatřeních k ochraně vyslychané osoby;
- c) výslech vede přímo justiční orgán dožadujícího členského státu nebo probíhá pod jeho vedením v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy;
- d) na žádost dožadujícího členského státu nebo vyslychané osoby zajistí dožádaný členský stát, aby měla vyslychaná osoba v případě potřeby k dispozici tlumočnicka;
- e) vyslychaná osoba může uplatnit právo odepřít výpověď podle právních předpisů dožádaného nebo dožadujícího členského státu.

6. Aniž jsou dotčena opatření dohodnutá za účelem ochrany osob, vypracuje justiční orgán dožádaného členského státu protokol o výsledku výslechu s uvedením dne a místa konání výslechu, totožnosti vyslychané osoby, totožnosti a funkce všech ostatních osob dožádaného členského státu zúčastněných při výslechu, složených přísah a technických podmínek, za kterých se výslech konal. Tento dokument zašle příslušný orgán dožádaného členského státu příslušnému orgánu dožadujícího členského státu.

7. Náklady na zajištění videokonference, náklady na provoz videozařízení v dožádaném členském státě, odměnu tlumočnicka poskytnutého dožádaným členským státem, náhradu nákladů svědka a znalce a cestovní výdaje v dožádaném členském státě hradí dožadující členský stát dožádanému členskému státu, ledaže se dožádaný stát zřekne úhrady veškerých nebo části těchto výdajů.

8. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že jsou-li svědkové nebo znalci vyslychání podle tohoto článku na jeho území, a přestože mají povinnost vypovídat, výpověď odeprou nebo vypovídají nepravdivě, použije své vnitrostátní právní předpisy stejně, jako kdyby výslech probíhal při vnitrostátním řízení.

9. Členské státy mohou podle své úvahy také použít tento článek při výslechu obviněné osoby prostřednictvím videokonference, pokud je to vhodné, a se souhlasem svých příslušných justičních orgánů. V tomto případě musí být rozhodnutí o uskutečnění videokonference a způsob, jakým bude provedena, předmětem dohody mezi dotýčnými členskými státy v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy a souvisejícími mezinárodními úmluvami včetně Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950.

Každý členský stát může při oznámení podle čl. 27 odst. 2 prohlásit, že nebude první pododstavec uplatňovat. Toto prohlášení může kdykoliv odvolat.

Výslech smí probíhat pouze se souhlasem obviněného. Rada přijme formou právně závazného dokumentu pravidla, která se mohou ukázat nezbytnými pro ochranu práv obviněných osob.

Článek 11

Výslech svědků a znalců prostřednictvím telefonní konference

1. Nachází-li se osoba na území jednoho členského státu a má-li být tato osoba vyslechnuta jako svědek nebo znalec justičními orgány jiného členského státu, může tento jiný členský stát, pokud to umožňují jeho vnitrostátní právní předpisy, požádat jiný členský stát, aby umožnil konání výslechu prostřednictvím telefonní konference v souladu s odstavci 2 až 5.

2. Výslech prostřednictvím telefonní konference se může konat pouze se souhlasem svědka nebo znalce.

3. Dožádaný členský stát souhlasí s výslechem prostřednictvím telefonní konference, pokud použití telefonní konference neodporuje jeho základním právním zásadám.

4. Žádost o výslech prostřednictvím telefonní konference musí obsahovat kromě údajů uvedených v článku 14 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a článku 37 Beneluxské smlouvy také název justičního orgánu a jména osob, které budou výslech provádět, a rovněž údaj o tom, že svědek nebo znalec s výslechem prostřednictvím telefonní konference souhlasí.

5. Členské státy mezi sebou upraví dohodou praktická opatření pro provedení výslechu. Přitom se dožadovaný členský stát zaváže

- a) oznámit dotyčnému svědkovi nebo znalci dobu a místo konání výslechu,
- b) zabezpečit zjištění totožnosti svědka nebo znalce,
- c) ověřit, zda svědek nebo znalec s výslechem prostřednictvím telefonní konference souhlasí.

Dožadovaný členský stát může svůj souhlas podmínit zcela nebo zčásti splněním souvisejících ustanovení čl. 10 odst. 5 a 8. Pokud není dohodnuto jinak, použije se obdobně čl. 10 odst. 7.

Článek 12

Sledované zásilky

1. Každý členský stát se zavazuje, že na žádost jiného členského státu povolí na svém území v rámci vyšetřování trestných činů, pro které je přípustné vydání, sledování zásilky.

2. O sledování zásilky rozhodují v jednotlivých případech příslušné orgány dožadovaného členského státu při dodržení vnitrostátních právních předpisů tohoto členského státu.

3. Sledování zásilky se provádí v souladu s procesními postupy dožadovaného členského státu. Právo jednat, řídit a dohlížet na průběh takové operace náleží příslušným orgánům tohoto členského státu.

Článek 13

Společné vyšetřovací týmy

1. Příslušné orgány dvou nebo více členských států mohou na základě vzájemné dohody zřídit společný vyšetřovací tým pro určitý účel a na určitou dobu, která může být vzájemnou dohodou prodloužena, s cílem vést trestní vyšetřování v jednom nebo více členských státech, které tým zřídí. Složení týmu se stanoví v dohodě.

Společný vyšetřovací tým se zřizuje zejména v těchto případech:

- a) vyšetřování trestných činů prováděné členským státem vyžaduje obtížné a náročné vyšetřování, které souvisí s jinými členskými státy;
- b) několik členských států provádí vyšetřování trestných činů, které s ohledem na okolnosti případu vyžadují koordinovaný postup provedený ve vzájemné shodě členských států, kterých se postup týká.

Žádost o zřízení společného vyšetřovacího týmu může předložit kterýkoliv dotyčný členský stát. Tým bude zřízen v členském státě, v kterém bude vyšetřování pravděpodobně probíhat.

2. Kromě údajů uvedených v článku 14 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a článku 37 Beneluxské smlouvy musí žádost o zřízení společného vyšetřovacího týmu obsahovat návrhy na jeho složení.

3. Společný vyšetřovací tým působí na území členských států, které jej zřídily, za těchto obecných podmínek:

- a) vedoucím týmu je zástupce příslušného orgánu účastnícího se trestního vyšetřování z toho členského státu, ve kterém tým působí. Vedoucí týmu jedná v mezích svých pravomocí vymezených vnitrostátními právními předpisy;
- b) tým postupuje v souladu s právními předpisy členského státu, ve kterém působí. Členové týmu provádějí úkoly pod vedením vedoucího uvedeného v písmeni a), přičemž dodržují podmínky stanovené jejich vlastními orgány v dohodě o zřízení týmu;
- c) členský stát, na jehož území tým působí, vytvoří pro jeho činnost nezbytné organizační podmínky.

4. Pro účely tohoto článku se členové vyšetřovacího týmu z jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém tým působí, pokládají za „vyslané“ členy.

5. Vyslaní členové společného vyšetřovacího týmu mají právo účastnit se vyšetřovacích úkonů v členském státě, ve kterém se vyšetřování provádí. Vedoucí týmu může však z určitých důvodů rozhodnout jinak podle právních předpisů členského státu, ve kterém tým působí.

6. Vyslaní členové společného vyšetřovacího týmu mohou být podle právních předpisů členského státu, na jehož území tým působí, pověřeni vedoucím týmu, aby provedli určité vyšetřovací úkony, pokud to bylo schváleno příslušnými orgány členského státu, ve kterém tým působí, a vysílajícího členského státu.

7. Pokud společný vyšetřovací tým potřebuje provést vyšetřovací úkon v některém ze členských států, které jej zřídily, mohou vyslaní členové týmu z tohoto členského státu požádat, aby tyto úkony provedly jejich vlastní příslušné orgány. Tento členský stát posoudí provedení úkonů za podmínek, které by se použily, pokud by žádost o jejich provedení byla podána v rámci jeho vnitrostátního vyšetřování.

8. Potřebuje-li společný vyšetřovací tým pomoc z jiného členského státu, než jsou státy, které tým zřídily,

nebo ze třetího státu, mohou příslušné orgány členského státu, ve kterém tým působí, podat příslušným orgánům tohoto jiného státu žádost o pomoc v souladu se souvisejícími smlouvami a dohodami.

9. Vyslaný člen společného vyšetřovacího týmu může v souladu s právními předpisy svého státu a v mezích svých pravomocí poskytovat týmu informace, kterými disponuje členský stát, jenž jej vyslal pro účely trestního vyšetřování prováděného týmem.

10. Informace získané zákonným způsobem členem týmu nebo vyslaným členem týmu v rámci jeho účasti ve společném vyšetřovacím týmu, které jinak nejsou dostupné příslušným orgánům dotyčného členského státu, smějí být použity

- a) pro účely, pro které byl vyšetřovací tým zřízen;
- b) pro odhalení, vyšetřování a stíhání jiných trestných činů na základě předchozího souhlasu členského státu, ve kterém byla informace získána. Tento souhlas může být odepřen pouze v případech, kdy by takové použití informace mohlo ohrozit trestní vyšetřování v dotyčném členském státě, nebo pokud by tento členský stát mohl v tomto ohledu odmítnout vzájemnou pomoc;
- c) pro předcházení bezprostředního a závažného ohrožení veřejné bezpečnosti, a aniž je dotčeno písmeno b), následuje-li zahájení trestního vyšetřování;
- d) pro jiné účely, pokud to je dohodnuto mezi členskými státy, které zřídily vyšetřovací tým.

11. Tímto článkem nejsou dotčeny jiné stávající akty nebo ujednání, které se týkají zřízení společných vyšetřovacích týmů nebo jejich postupů.

12. Je možné dohodnout účast jiných osob než zástupců příslušných orgánů členských států zřizujících společný vyšetřovací tým na činnostech týmu, pokud to umožňují právní předpisy dotyčných členských států nebo jakýkoli právní nástroj uplatňovaný mezi nimi. Mohou jimi být například úředníci orgánů zřízených podle Smlouvy o Evropské unii. Práva udělená členům nebo vyslaným členům týmu na základě tohoto článku se na tyto osoby nevztahují, pokud dohoda výslovně nestanoví jinak.

Článek 14

Skryté vyšetřování

1. Dožadující a dožádaný členský stát se mohou dohodnout na vzájemné pomoci při vyšetřování trestných činů prostřednictvím agentů zastírajících svou totožnost nebo působících pod nepravou totožností (skryté vyšetřování).

2. Rozhodnutí o žádosti v každém jednotlivém případě přijímá příslušný orgán dožádaného členského státu v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a procesními postupy. Členské státy se dohodnou podle svých vnitrostátních právních předpisů a procesních postupů na délce trvání skrytého vyšetřování, jeho podrobných podmínkách a právním postavení agentů během skrytého vyšetřování.

3. Skryté vyšetřování probíhá v souladu s vnitrostátními právními předpisy a procesními postupy členského státu, na jehož území se provádí. Zúčastněné členské státy spoluprací zajistí přípravu skrytého vyšetřování a dohled nad ním a přijmou opatření na ochranu agentů zastírajících svou totožnost nebo působících pod nepravou totožností.

4. Při oznámení podle čl. 27 odst. 2 může každý členský stát prohlásit, že tímto článkem není vázán. Toto prohlášení může kdykoliv odvolat.

Článek 15

Trestní odpovědnost ve vztahu k úředním osobám

Během činností uvedených v člancích 12, 13 a 14 jsou úřední osoby z jiného členského státu než členského státu, ve kterém se činnost provádí, pokládány vzhledem k trestným činům, které spáchají nebo které jsou proti nim spáchány, za úřední osoby členského státu, ve kterém se činnost provádí.

Článek 16

Občanskoprávní odpovědnost ve vztahu k úředním osobám

1. Pokud úřední osoby jednoho členského státu působí podle článků 12, 13 a 14 v jiném členském státě, odpovídá dříve uvedený členský stát za škodu, kterou tyto osoby způsobí během své činnosti, podle právních předpisů členského státu, na jehož území působí.

2. Členský stát, na jehož území došlo ke škodě ve smyslu odstavce 1, nahradí tuto škodu za podmínek vztahujících se na škodu způsobenou jeho vlastními úředními osobami.

3. Členský stát, jehož úřední osoby způsobí škodu nějaké osobě na území jiného členského státu, nahradí tomuto státu plnou výši částky, která byla vyplacena poškozeným nebo jejich právním nástupcům.

4. Aniž jsou dotčena práva vůči třetím osobám a s výjimkou odstavce 3, může se každý členský stát v případě uvedeném v odstavci 1 zříci požadavku na náhradu škody, kterou utrpěl, od jiného členského státu.

HLAVA III ODPOSLECH TELEKOMUNIKAČNÍHO PROVOZU

Článek 17

Orgány příslušné nařídit odposlech telekomunikačního provozu

Pro účely článků 18, 19 a 20 se „příslušným orgánem“ rozumí justiční orgán, nebo není-li justiční orgán příslušný pro oblast, kterou upravují tyto články, odpovídající příslušný orgán určený podle čl. 24 odst. 1 písm. e) činný v trestním řízení.

Článek 18

Žádosti o odposlech telekomunikačního provozu

1. Příslušný orgán dožadujícího členského státu může pro účely trestního řízení v souladu s vnitrostátními právními předpisy podat příslušnému orgánu dožádaného členského státu žádost o

- a) odposlech telekomunikačního provozu s bezprostředním přenosem dožadujícímu členskému státu nebo
- b) odposlech, záznam a následný přenos záznamů dožadujícímu členskému státu.

2. Žádosti podle odstavce 1 mohou být podány ve vztahu k telekomunikačnímu zařízení, které používá osoba, která má být odposlouchávána, pokud se tato osoba nachází

- a) v dožadující členském státě a dožadující členský stát potřebuje technickou pomoc dožádaného členského státu k odposlechu komunikace této osoby;
- b) v dožadující členském státě a její komunikaci lze odposlouchávat v tomto členském státě;
- c) ve třetím členském státě, který byl informován podle čl. 20 odst. 2 písm. a), a dožadující členský stát potřebuje technickou pomoc dožádaného členského státu k odposlechu komunikace této osoby.

3. Odchylně od článku 14 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci a článku 37 Beneluxské smlouvy musí žádosti podle článku 18 obsahovat

- a) název orgánu podávajícího žádost;
- b) potvrzení, že zákonné povolení či příkaz k odposlechu byly vydány v souvislosti s trestním vyšetřováním;
- c) informace pro zjištění totožnosti osoby, která má být odposlouchávána;
- d) popis trestného jednání, které je předmětem vyšetřování;
- e) požadovaná doba provádění odposlechu a
- f) podle možnosti dostatečné technické údaje, zejména účastnické číslo pro připojení k síti, aby bylo možné žádost vyřídit.

4. V případě žádosti podle odst. 2 písm. b) musí žádost obsahovat také stručný popis skutkového stavu. Dožádaný členský stát si může vyžádat další informace, které považuje za nezbytné, aby mohl rozhodnout, zda by požadované opatření bylo přijato i v obdobném vnitrostátním případě.

5. Dožádaný členský stát se zavazuje vyřídit žádosti podané podle odst. 1 písm. a):

- a) v případě žádosti podané podle odst. 2 písm. a) a odst. 2 písm. c) poté, co obdrží informace uvedené v odstavci 3. Dožádaný členský stát může nařídit odposlech bez dalších formálních náležitostí;
- b) v případě žádosti podané podle odst. 2 písm. b) poté, co obdrží informace uvedené v odstavci 3 a 4, a pokud by požadované opatření použil i v obdobném vnitrostátním případě. Dožádaný členský stát může svůj souhlas podmínit dodržením podmínek, které by musely být splněny v obdobném vnitrostátním případě.

6. Není-li bezprostřední přenos možný, je dožádaný členský stát povinen vyhovět žádosti ve smyslu odst. 1 písm. b) poté, co obdrží informace podle odstavců 3 a 4, pokud by požadované opatření použil i v obdobném vnitrostátním případě. Dožádaný členský stát může svůj souhlas podmínit dodržením podmínek, které by musely být splněny v obdobném vnitrostátním případě.

7. Při oznámení podle čl. 27 odst. 2 může členský stát prohlásit, že je vázán odstavcem 6 pouze tehdy, není-li schopen zajistit bezprostřední přenos. V takovém případě mohou ostatní členské státy uplatnit zásadu vzájemnosti.

8. Při podávání žádosti podle odst. 1 písm. b) může dožadující členský stát, má-li pro to zvláštní důvody, požádat také o přepis záznamu. Dožádaný členský stát posoudí takovou žádost v souladu s vnitrostátními právními předpisy a procesními postupy.

9. Členský stát, který obdrží informace podle odstavců 3 a 4, je povinen s nimi nakládat jako s citlivými v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

Článek 19

Odposlech telekomunikačního provozu na státním území prostřednictvím poskytovatelů služeb

1. Členské státy, na jejichž území působí systémy k poskytování telekomunikačních služeb provozované prostřednictvím pozemské stanice družicových komunikací, zajistí, aby v případě, že tyto systémy nejsou přímo dostupné na území jiného členského státu pro účely zákonného odposlechu osoby nacházející se na území tohoto členského státu, byl pro tento účel umožněn přístup k těmto systémům prostřednictvím určeného zprostředkujícího poskytovatele služeb působícího na území tohoto jiného členského státu.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 jsou příslušné orgány členského státu oprávněny provést odposlech pro účely trestního řízení a v souladu s vnitrostátními právními předpisy a za podmínky, že se odposlouchávaná osoba nachází v tomto členském státě, prostřednictvím určeného zprostředkujícího poskytovatele služeb působícího na jeho území, aniž by bylo třeba o to žádat členský stát, na jehož území je pozemská stanice družicových komunikací umístěna.

3. Odstavec 2 se rovněž použije, pokud se odposlech provádí na žádost podanou podle čl. 18 odst. 2 písm. b).

4. Tento článek nebrání členskému státu, aby podal žádost členskému státu, na jehož území se nachází pozemská stanice družicových komunikací, o zákonný odposlech telekomunikací v souladu s článkem 18, zejména tehdy, nenachází-li se v dožadujícím členském státě žádný zprostředkující poskytovatel služeb.

Článek 20

Odposlech telekomunikačního provozu bez technické pomoci jiného členského státu

1. Aniž jsou dotčeny obecné zásady mezinárodního práva a čl. 18 odst. 2 písm. c), vztahují se povinnosti podle tohoto článku na příkazy k odposlechu vydané nebo povolené příslušným orgánem jednoho členského státu v rámci trestního vyšetřování, které má povahu vyšetřování následujícího po spáchání určitého trestného činu, včetně pokusu spáchat trestný čin, pokud je takové jednání podle vnitrostátních právních předpisů trestné, aby bylo možno zjistit totožnost odpovědné osoby nebo osob, zadržet je, obžalovat je, trestně je stíhat nebo je odsoudit.

2. Pokud je za účelem trestního vyšetřování povolen odposlech telekomunikačního provozu příslušným orgánem jednoho členského státu („členský stát provádějící odposlech“) a pokud se telekomunikační adresa osoby uvedené v příkazu k odposlechu používá na území jiného členského státu („uvědomovaný členský stát“), od nějž není zapotřebí žádné technické pomoci k provedení odposlechu, uvědomí členský stát provádějící odposlech uvědomovaný členský stát o odposlechu

- a) před odposlechem v případech, kdy je mu před nařízením odposlechu známo, že se odposlouchávaná osoba nachází na území uvědomovaného členského státu;
- b) v jiných případech bezprostředně poté, co se dozví, že se odposlouchávaná osoba nachází na území uvědomovaného členského státu.

3. Informace, které poskytuje členský stát provádějící odposlech, musí obsahovat:

- a) název orgánu nařizujícího odposlech;
- b) potvrzení, že zákonný příkaz k odposlechu byl vydán v souvislosti s trestním vyšetřováním;
- c) informace pro zjištění totožnosti odposlouchávané osoby;
- d) popis trestného jednání, které je předmětem vyšetřování;
- e) předpokládaná doba trvání odposlechu.

4. Je-li členský stát uvědoměn podle odstavců 2 a 3, použije se tento postup:

- a) Jakmile příslušný orgán uvědomovaného členského státu obdrží informace podle odstavce 3, sdělí neprodleně a nejpozději do 96 hodin členskému státu provádějícímu odposlech, že
 - i) souhlasí s provedením odposlechu nebo s jeho pokračováním. Uvědomovaný členský stát může udělit svůj souhlas s výhradou splnění podmínek, které je třeba dodržet v obdobném vnitrostátním případě;
 - ii) požaduje, aby odposlech nebyl proveden nebo aby byl ukončen, pokud by odposlech nebyl přípustný podle vnitrostátních právních předpisů uvědomovaného členského státu nebo z důvodů uvedených v článku 2 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci. Pokud uvědomovaný členský stát vznese takový požadavek, musí své rozhodnutí písemně zdůvodnit;
 - iii) požaduje, aby v případech uvedených v bodě ii) nesměl být použit veškerý materiál již získaný prostřednictvím odposlechu, když se odposlouchávaná osoba nacházela na území uvědomovaného člen-

ského státu, nebo aby směl být použit pouze za podmínek, které stanoví. Uvědomovaný členský stát sdělí členskému státu provádějícímu odposlech důvody pro uvedené podmínky;

- iv) žádá o krátké prodloužení původní 96hodinové lhůty nejvýše o 8 dnů za souhlasu členského státu provádějícího odposlech tak, aby mohly být provedeny potřebné postupy podle vnitrostátních právních předpisů uvědomovaného členského státu. Uvědomovaný členský stát sdělí písemně členskému státu provádějícímu odposlech okolnosti vyplývající z vnitrostátních právních předpisů, které odůvodňují prodloužení lhůty v požadovaném rozsahu.
- b) Dokud uvědomovaný členský stát nepřijme rozhodnutí podle písm. a) bodů i) nebo ii), členský stát provádějící odposlech
- i) smí v provádění odposlechu pokračovat a
 - ii) nesmí materiály odposlechem již získané použít, ledaže
 - se dotyčné členské státy dohodnou jinak, nebo
 - je třeba přijmout naléhavé opatření, aby se zabránilo bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti. Uvědomovaný členský stát bude o každém takovém použití vyrozuměn spolu s uvedením důvodů.
- c) Uvědomovaný členský stát může požádat o popis skutkového stavu případu a o další informace, jež považuje za nezbytné, aby mohl posoudit, zda by byl odposlech povolen i v obdobném vnitrostátním případě. Touto žádostí není dotčeno použití písmene b), pokud se uvědomovaný členský stát a členský stát provádějící odposlech nedohodnou jinak.
- d) Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že odpověď bude poskytnuta v 96hodinové lhůtě. Za tímto účelem zřídí kontaktní místa s 24hodinovou denní pracovní dobou a uvedou je ve svých prohlášeních podle čl. 24 odst. 1 písm. e).

5. Uvědomovaný členský stát je povinen s informacemi získanými podle odstavce 3 nakládat jako s citlivými v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

6. Domnívá-li se členský stát provádějící odposlech, že informace poskytované podle odstavce 3 jsou zvláště citlivé, mohou být předány příslušnému orgánu prostřednictvím zvláštního orgánu, pokud to bylo mezi dotyčnými členskými státy dohodnuto na dvoustranné úrovni.

7. Každý členský stát může při oznámení podle čl. 27 odst. 2 nebo kdykoliv později prohlásit, že nevyžaduje, aby mu byly podle tohoto článku sdělovány informace týkající se odposlechu.

Článek 21

Náhrada nákladů provozovatelům telekomunikačních sítí

Náklady, které vynaložili provozovatelé telekomunikačních sítí nebo poskytovatelé telekomunikačních služeb při vyřizování žádostí podle článku 18, hradí dožadující členský stát.

Článek 22

Dvoustranné dohody

Žádné ustanovení této hlavy nebrání členským státům, aby mezi sebou uzavřely dvoustranné nebo mnohostranné dohody, které by usnadnily využití současných i budoucích technických možností týkajících se zákonného odposlechu telekomunikačního provozu.

HLAVA IV

Článek 23

Ochrana osobních údajů

1. Osobní údaje předávané podle této úmluvy může členský stát, kterému byly poskytnuty, použít:

- a) pro účely řízení, na které se vztahuje tato úmluva;
- b) pro jiná soudní a správní řízení přímo související s řízením uvedeným v písmeni a);
- c) pro odvrácení bezprostředního a závažného ohrožení veřejné bezpečnosti;
- d) pro jakýkoliv jiný účel pouze s předchozím souhlasem členského státu, který údaje poskytl, ledaže by dotyčný členský stát získal souhlas přímo od osoby, které se údaje týkají.

2. Tento článek se rovněž použije v případě osobních údajů, které nebyly předány, ale byly získány jiným způsobem podle této úmluvy.

3. Předávající členský stát může s ohledem na okolnosti daného případu požadovat, aby mu členský stát, kterému osobní údaje předal, sdělil, jak tyto údaje použil.

4. V případech, kdy jsou pro použití osobních údajů stanoveny podmínky podle čl. 7 odst. 2, čl. 18 odst. 5 písm. b), čl. 18 odst. 6 nebo čl. 20 odst. 4, má splnění těchto podmínek přednost. Pokud takové podmínky nebyly stanoveny, použije se tento článek.

5. Ustanovení čl. 13 odst. 10 má přednost před tímto článkem, pokud jde o informace získané podle článku 13.

6. Tento článek se nevztahuje na osobní údaje, které členský stát získá podle této úmluvy a které pocházejí z tohoto členského státu.

7. Lucembursko může při podpisu úmluvy prohlásit, že v případě, že předá podle této úmluvy osobní údaje jinému členskému státu, platí toto:

Lucembursko může s výhradou odst. 1 písm. c) stanovit s ohledem na okolnosti daného případu, pokud dotyčný členský stát nezíská souhlas osoby, které se dané údaje týkají, že osobní údaje mohou být použity pro účely uvedené v odst. 1 písm. a) a b) pouze s předchozím souhlasem Lucemburska v případě řízení, pro která Lucembursko může odmítnout nebo omezit předání nebo použití osobních údajů v souladu s touto úmluvou nebo nástroji uvedenými v článku 1.

Pokud Lucembursko odmítne v určitém případě souhlasit s vyřízením žádosti členského státu podle odstavce 1, musí své rozhodnutí písemně zdůvodnit.

HLAVA V ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24 Prohlášení

1. Při oznámení podle čl. 27 odst. 2 uvede každý členský stát ve svém prohlášení názvy orgánů, kromě těch již uvedených v Evropské úmluvě o vzájemné pomoci a v Beneluxské smlouvě, které jsou příslušné pro uplatňování této úmluvy a pro uplatňování ustanovení aktů uvedených v čl. 1 odst. 1 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy, a zejména

- a) popřípadě příslušných správních orgánů ve smyslu čl. 3 odst. 1;
- b) jednoho nebo více ústředních orgánů pro účely článku 6, jakož i orgánů příslušných pro vyřizování žádostí podle čl. 6 odst. 8;
- c) popřípadě policejních nebo celních orgánů příslušných pro účely čl. 6 odst. 5;
- d) popřípadě správních orgánů příslušných pro účely čl. 6 odst. 6, a
- e) orgánu nebo orgánů příslušných pro účely článků 18 a 19 a čl. 20 odst. 1 až 5.

2. Prohlášení učiněná podle odstavce 1 mohou být kdykoliv zcela nebo zčásti stejným postupem změněna.

Článek 25 Výhrady

Výhrady k této úmluvě jsou přípustné pouze tehdy, pokud jsou v této úmluvě výslovně uvedeny.

Článek 26 Územní působnost

Tato úmluva se vztahuje na Gibraltar ode dne rozšíření působnosti Evropské úmluvy o vzájemné pomoci na Gibraltar.

Spojené království oznámí písemně předsedovi Rady záměr, aby se působnost této úmluvy rozšířila na území Normanských ostrovů a ostrova Man v důsledku rozšíření působnosti Evropské úmluvy o vzájemné pomoci na toto území. Rada o této žádosti rozhodne jednomyslně.

Článek 27 Vstup v platnost

1. Tato úmluva podléhá přijetí členskými státy v souladu s jejich ústavními pravidly.

2. Členské státy oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie dokončení svých ústavních postupů vyžadovaných pro přijetí této úmluvy.

3. Tato úmluva vstupuje uplynutím 90 dnů od oznámení podle odstavce 2 učiněného státem, který byl členem Evropské unie v době, kdy Rada přijala akt o vypracování této úmluvy, a který splní tuto formální

náležitost jako osmý, v platnost pro těchto osm států.

4. Každé oznámení učiněné podle odstavce 2 některým členským státem po přijetí osmého oznámení má za následek, že 90 dnů po tomto oznámení vstoupí tato úmluva v platnost mezi tímto členským státem a členskými státy, pro které již v platnost vstoupila.

5. Než tato úmluva vstoupí v platnost podle odstavce 3, může každý členský stát při oznámení podle odstavce 2 nebo kdykoliv později prohlásit, že bude používat tuto úmluvu ve vztazích s členskými státy, které učinily stejné prohlášení. Tato prohlášení nabývají účinku devadesátým dnem od jejich uložení.

6. Tato úmluva se použije na vzájemnou pomoc, o kterou bylo požádáno po dni, kdy vstoupí v platnost nebo od kterého je mezi dotýcnými členskými státy používána podle odstavce 5.

Článek 28

Přístup nových členských států

1. Tato úmluva je otevřena k přístupu každému státu, který se stane členem Evropské unie.
2. Znění této úmluvy vyhotovené Radou Evropské unie v jazyce přistupujícího členského státu je platné.
3. Listiny o přístupu budou uloženy u depozitáře.
4. Tato úmluva vstupuje v platnost vůči každému přistupujícímu členskému státu uplynutím 90 dnů od uložení jeho listiny o přístupu nebo dnem vstupu této úmluvy v platnost, pokud nevstoupí v platnost dnem uplynutí uvedené devadesátidenní lhůty.
5. Pokud tato úmluva nevstoupí v platnost v době uložení listiny o přístupu, použije se na přistupující členské státy čl. 27 odst. 5.

Článek 29

Vstup v platnost pro Island a Norsko

1. Aniž je dotčen článek 8 dohody uzavřené Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* („dohoda o přidružení“), vstupují ustanovení uvedená v čl. 2 odst. 1 v platnost pro Island a Norsko 90 dnů poté, co Rada a Komise obdrží podle čl. 8 odst. 2 dohody o přidružení informaci o splnění jejich ústavních požadavků, v jejich vzájemných vztazích se všemi členskými státy, pro které již tato úmluva vstoupila v platnost podle čl. 27 odst. 3 nebo 4.

2. Vstup této úmluvy v platnost pro kterýkoliv členský stát po dni, kdy vstoupí ustanovení uvedená v čl. 2 odst. 1 v platnost pro Island a Norsko, má za následek, že je toto ustanovení použitelné také na vzájemné vztahy mezi tímto členským státem a Islandem a mezi tímto členským státem a Norskem.

3. Ustanovení čl. 2 odst. 1 nejsou v žádném případě závazná pro Island a Norsko přede dnem stanoveným podle čl. 15 odst. 4 dohody o přidružení.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, vstoupí ustanovení uvedená v čl. 2 odst. 1 pro Island a Norsko v platnost nejpozději dnem vstupu této úmluvy v platnost pro patnáctý stát, který je členem Evropské unie ke dni přijetí aktu o vypracování této úmluvy Radou.

Článek 30

Depozitář

1. Depozitářem této úmluvy je generální tajemník Rady Evropské unie.
2. Depozitář zveřejňuje v Úředním věstníku Evropských společenství informace o průběhu přijímání a přístupů, prohlášení a výhrady a rovněž všechna další oznámení týkající se této úmluvy.

V Bruselu dne dvacátého devátého května dva tisíce, v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, finském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost; prvopis bude uložen v archivu generálního sekretariátu Rady Evropské unie. Generální tajemník předá ověřený opis všem členským státům.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

[podpis]

For regeringen for Kongeriget Danmark

[podpis]

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

[podpis]

Για τη κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

[podpis]

Por el Gobierno del Reino de España

[podpis]

Pour le gouvernement de la République française

[podpis]

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

[podpis]

Per il governo della Repubblica italiana

[podpis]

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

[podpis]

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

[podpis]

Für die Regierung der Republik Österreich

[podpis]

Pelo Governo da República Portuguesa

[podpis]

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

[podpis]

På svenska regeringens vägnar

[podpis]

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

[podpis]

Prohlášení Rady k čl. 10 odst. 9

Při přijetí aktu podle čl. 10 odst. 9 bere Rada ohled na závazky členských států podle Evropské úmluvy o lidských právech.

Prohlášení Spojeného království k článku 20

Toto prohlášení je nedílnou součástí úmluvy:

Ve Spojeném království se článek 20 vztahuje na příkazy k odposlechu, které vydal státní tajemník policii nebo celním a daňovým orgánům Jeho Veličenstva v případě, že v souladu s vnitrostátními právními předpisy o odposlechu komunikačního provozu je uvedeným cílem tohoto příkazu odhalení závažné trestné činnosti. Vztahuje se rovněž na příkazy k odposlechu vydané pro bezpečnostní službu, pokud v souladu s vnitrostátními právními předpisy jedná na podporu vyšetřování, které má znaky popsané v čl. 20 odst. 1.

56

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. října 2001 byl v Lucemburku podepsán Protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaný Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky.

Listina o přístupu České republiky k Protokolu, podepsaná prezidentem republiky dne 8. února 2006, byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropské unie, depozitáře Protokolu, dne 14. března 2006.

V souvislosti s uložením listiny o přístupu bylo učiněno následující prohlášení:

„V souladu s článkem 6 odstavec 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že není vázána článkem 6 odstavec 5 větou první Úmluvy.

V souladu s článkem 6 odstavec 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že podle článku 6 odstavce 6 Úmluvy se žádosti správních orgánů podle článku 3 odstavce 1 Úmluvy zasílají justičním orgánům České republiky, a nemohou být proto zasílány přímo správním orgánům České republiky.

V souladu s článkem 9 odstavec 6 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že souhlas uvedený v článku 9 odstavec 3 Úmluvy bude vyžadován před uzavřením dohody o dočasném předání osoby podle článku 9 odstavec 1 Úmluvy.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o sledování zásilky ve smyslu článku 12 Úmluvy je Krajské státní zastupitelství v Praze, Husova 11, 110 01 Praha 1, tel.: +420 222 111 700, fax: +420 222 220 075.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o zřízení společného vyšetřovacího týmu ve smyslu článku 13 Úmluvy je Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, mezinárodní odbor, Jezuitská 4, 660 55 Brno, tel.: +420 542 512 416, fax: +420 542 512 414.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o skryté vyšetřování ve smyslu článku 14 Úmluvy je Vrchní státní zastupitelství v Praze, náměstí Hrdinů 1300, 140 65 Praha 4, tel.: +420 261 196 111, fax: +420 241 401 400.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že ústředním orgánem ve smyslu článku 6 odstavec 8 Úmluvy je Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno e) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že kontaktním místem ve smyslu článku 20 odstavec 4 písmeno d) Úmluvy je Policejní prezídium České republiky, odbor mezinárodní policejní spolupráce, oddělení Interpol, Strojnická 27, 170 89 Praha 7, tel.: +420 974 834 380, fax: +420 974 834 716.“

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 13 odstavce 3 dne 5. října 2005. Pro Českou republiku vstupuje v platnost v souladu s ustanovením odstavce 4 téhož článku dne 12. června 2006.

České znění Protokolu se vyhláší současně.

PROTOKOL**k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie,
vypracovaný Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY tohoto protokolu, členské státy Evropské unie,

S ODVOLÁNÍM na akt Rady ze dne 16. října 2001, kterým se vypracovává protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie,

VZHLEDEM k závěrům přijatým na zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 a vzhledem k nutnosti jejich neprodleného provedení s cílem dosáhnout vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva,

S PŘIHLÉDNUTÍM k doporučením odborníků předloženým v rámci zpráv o vzájemném posuzování, provedených na základě společné akce Rady 97/827/SVV ze dne 5. prosince 1997 o vytvoření mechanismu pro hodnocení použití a provedení mezinárodních závazků v boji s organizovanou trestnou činností na vnitrostátní úrovni¹⁾,

PŘESVĚDČENY o nutnosti dodatečných opatření v oblasti vzájemné pomoci v trestních věcech za účelem boje s trestnou činností, zejména organizovaným zločinem, praním peněz a finanční trestnou činností,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH, která se připojují k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000²⁾ (dále jen „úmluva o vzájemné pomoci z roku 2000“), a která jsou nedílnou součástí uvedené úmluvy:

Článek 1**Žádost o informace o bankovních účtech**

1. Každý členský stát přijme za podmínek stanovených v tomto článku nezbytná opatření, aby bylo možné na žádost jiného členského státu zjistit, zda fyzická nebo právnická osoba, proti níž je vedeno vyšetřování, má nebo kontroluje jeden nebo více bankovních účtů jakéhokoli druhu v jakékoli bance na jeho území, a pokud ano, poskytnout všechny informace ke zjištěným účtům. Na žádost a za předpokladu, že informace mohou být poskytnuty v přiměřené lhůtě, vztahují se tyto informace též na účty, ke kterým má osoba, proti níž je vedeno řízení, podpisové právo.

2. Povinnost uložená tímto článkem platí pouze tehdy, pokud banka, u které je účet veden, těmito informacemi disponuje.

3. Povinnost uložená tímto článkem platí pouze tehdy, pokud se vyšetřování týká:

- trestného činu, za který hrozí trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí nejméně čtyř let v dožadujícím státě a nejméně dvou let v dožádaném státě, nebo
- trestného činu uvedeného v článku 2 úmluvy z roku 1995 o zřízení Evropského policejního úřadu (dále jen „úmluva o Europolu“) nebo v příloze k uvedené úmluvě v platném znění, nebo
- trestného činu uvedeného v úmluvě z roku 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství nebo v jejím protokolu z roku 1996 nebo v jejím druhém protokolu z roku 1997, pokud nespadá pod úmluvu o Europolu.

4. Dožadující orgán v žádosti uvede

- proč považuje požadované informace za důležité pro vyšetřování trestného činu;
- z jakých důvodů předpokládá, že banky v dožádaném členském státě vedou daný účet, a pokud je to možné, kterých bank se to může týkat;
- informace, které má k dispozici a které by mohly usnadnit vyřízení žádosti.

5. Členské státy mohou podmínit vyřízení žádosti podle tohoto článku stejnými podmínkami, jaké platí pro žádosti o prohlídku nebo zajištění.

6. Rada může na základě čl. 34 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii rozhodnout o rozšíření oblasti působnosti uvedené v odstavci 3.

¹⁾ Úř. věst. L 344, 15. 12. 1997, s. 7.

²⁾ Úř. věst. C 197, 12. 7. 2000, s. 3.

Článek 2

Žádost o informace o bankovních operacích

1. Na žádost dožadujícího státu předá dožádaný stát údaje o určených bankovních účtech a o bankovních operacích provedených během určeného časového období v souvislosti s jedním nebo více bankovními účty uvedenými v žádosti, včetně údajů o veškerých účtech, ze kterých a na které jsou operace prováděny.

2. Povinnost uložená tímto článkem platí pouze tehdy, pokud banka, u které je účet veden, těmito informacemi disponuje.

3. Dožadující členský stát ve své žádosti uvede, proč považuje požadované informace za důležité pro vyšetřování trestného činu.

4. Členské státy mohou podmínit vyřízení žádosti podle tohoto článku stejnými podmínkami, jaké platí pro žádosti o prohlídku nebo zajištění.

Článek 3

Žádost o sledování bankovních operací

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby bylo možné na žádost jiného členského státu sledovat bankovní operace prováděné během určeného období v souvislosti s jedním nebo více bankovními účty uvedenými v žádosti a sdělit výsledky dožadujícímu členskému státu.

2. Dožadující členský stát ve své žádosti uvede, proč považuje požadované informace za důležité pro vyšetřování trestného činu.

3. O sledování rozhodují v každém jednotlivém případě příslušné orgány dožádaného členského státu při dodržení jeho vnitrostátních právních předpisů.

4. Praktické podrobnosti sledování budou dohodnuty mezi příslušnými orgány dožadujícího a dožádaného členského státu.

Článek 4

Důvěrnost

Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby banky neprozradily dotyčnému zákazníkovi banky nebo jiným třetím osobám, že dožadujícímu státu byly předány informace podle článků 1, 2 nebo 3 nebo že probíhá vyšetřování.

Článek 5

Informační povinnost

Pokud příslušný orgán dožádaného členského státu při vyřizování žádosti o vzájemnou pomoc usoudí, že by bylo vhodné provést vyšetřování, které nebylo zpočátku předvídáno nebo které nemohlo být v okamžiku žádosti určeno, uvědomí o tom ihned dožadující orgán s cílem umožnit mu přijetí dalších opatření.

Článek 6

Dodatečné žádosti o vzájemnou pomoc

1. Pokud příslušný orgán dožadujícího členského státu podá žádost o vzájemnou pomoc doplňující dříve podanou žádost, nevyžaduje se poskytnutí informací, které byly poskytnuty již v původní žádosti. Dodatečná žádost musí obsahovat údaje nutné k identifikaci původní žádosti.

2. Pokud se příslušný orgán žádající o vzájemnou pomoc podílí v souladu s platnými předpisy na vyřizování žádosti v dožádaném členském státě, může, aniž je dotčen čl. 6 odst. 3 úmluvy o vzájemné pomoci z roku 2000, během přítomnosti v dožádaném členském státě podat dodatečnou žádost přímo příslušnému orgánu tohoto státu.

Článek 7

Bankovní tajemství

Členský stát nesmí uplatnit bankovní tajemství jako důvod k odmítnutí spolupráce týkající se žádosti jiného členského státu o vzájemnou pomoc.

Článek 8

Daňové trestné činy

1. Vzájemnou pomoc nelze odmítnout proto, že se žádost vztahuje na trestný čin, který je dožádaným

členským státem považován za daňový trestný čin.

2. Pokud členský stát podmíní vyřízení žádosti o prohlídku nebo zajištění tím, aby trestný čin, kterého se žádost týká, byl trestný také podle jeho právních předpisů, je tato podmínka s ohledem na trestné činy podle odstavce 1 splněna, když čin odpovídá trestnému činu stejné povahy podle jeho právních předpisů.

Žádost nelze odmítnout s odůvodněním, že právní předpisy dožádaného členského státu neukládají stejný druh poplatků nebo daní nebo neobsahují ustanovení o poplatcích, daních, clech či devizová ustanovení stejného druhu jako právní předpisy dožadujícího členského státu.

3. Článek 50 úmluvy k provedení Schengenské dohody se zrušuje.

Článek 9

Politické trestné činy

1. Pro účely vzájemné právní pomoci mezi členskými státy nesmí být žádný trestný čin považován dožádaným členským státem za politický trestný čin, za trestný čin pojící se s politickým trestným činem, nebo za politicky motivovaný trestný čin.

2. Každý členský stát může při oznámení podle čl. 13 odst. 2 prohlásit, že použije odstavec 1 tohoto článku pouze v souvislosti

- a) s trestnými činy podle článků 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu ze dne 27. ledna 1977, a
- b) s trestnými činy zločinného spolčení nebo účasti na zločinném spolčení, které odpovídají jednání popsanému v čl. 3 odst. 4 Úmluvy ze dne 27. září 1996 o vydávání osob mezi členskými státy Evropské unie, a které jsou zaměřeny na spáchání jednoho nebo několika trestných činů podle článků 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu.

3. Výhrady podle článku 13 Evropské úmluvy o potlačování terorismu se pro vzájemnou právní pomoc mezi členskými státy nepoužijí.

Článek 10

Předávání zamítnutých žádostí Radě a účast Eurojustu

1. Pokud je žádost zamítnuta na základě

- čl. 2 písm. b) Evropské úmluvy o vzájemné pomoci nebo čl. 22 odst. 2 písm. b) Beneluxské smlouvy, nebo
- článku 51 úmluvy k provedení Schengenské dohody nebo článku 5 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci, nebo
- čl. 1 odst. 5 nebo čl. 2 odst. 4 tohoto protokolu,

a pokud dožadující členský stát na své žádosti trvá a nelze najít žádné řešení, předá dožádaný členský stát odůvodněné zamítavé rozhodnutí Radě pro informaci k případnému hodnocení fungování justiční spolupráce mezi členskými státy.

2. Příslušné orgány dožadujícího členského státu mohou Eurojustu po jeho zřízení sdělit jakoukoli spornou otázku týkající se vyřizování žádosti ve vztahu k ustanovením uvedeným v odstavci 1, aby bylo umožněno praktické řešení v souladu s aktem o zřízení Eurojustu.

Článek 11

Výhrady

Výhrady k tomuto protokolu jsou nepřijatelné kromě výhrad podle čl. 9 odst. 2.

Článek 12

Územní působnost

Tento protokol se vztahuje na Gibraltar ode dne vstupu úmluvy o vzájemné pomoci z roku 2000 v platnost pro Gibraltar v souladu s článkem 26 uvedené úmluvy.

Článek 13

Vstup v platnost

1. Tento protokol podléhá přijetí členskými státy v souladu s jejich ústavními pravidly.

2. Členské státy oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie dokončení svých ústavních postupů vyžadovaných pro přijetí tohoto protokolu.

3. Tento protokol vstupuje uplynutím 90 dní od oznámení podle odstavce 2 učiněného státem, který byl členem Evropské unie v době, kdy Rada přijala akt o vypracování tohoto protokolu, a který splní tuto formální

náležitost jako osmý, v platnost pro těchto osm států. Pokud by však k tomuto dni ještě nevstoupila v platnost úmluva o vzájemné pomoci z roku 2000, vstupuje tento protokol v platnost dnem vstupu v platnost uvedené úmluvy.

4. Každé oznámení podle odstavce 3 učiněné některým členským státem po vstupu tohoto protokolu v platnost má za následek, že 90 dnů po tomto oznámení vstoupí tento protokol v platnost mezi tímto členským státem a členskými státy, pro které již v platnost vstoupil.

5. Než tento protokol vstoupí v platnost podle odstavce 3, může každý členský stát při oznámení podle odstavce 2 nebo kdykoliv později prohlásit, že bude používat tento protokol ve vztazích s členskými státy, které učinily stejné prohlášení. Tato prohlášení nabývají účinku devadesátým dnem od jejich uložení.

6. Bez ohledu na odstavce 3 až 5 budou vstup v platnost nebo použitelnost tohoto protokolu ve vztazích mezi dvěma členskými státy účinné teprve tehdy, až mezi těmito členskými státy vstoupí v platnost nebo se začne používat úmluva o vzájemné pomoci z roku 2000.

7. Tento protokol se použije pro vzájemnou pomoc zahájenou po dni, kdy tento protokol vstoupí mezi dotýcnými členskými státy v platnost nebo od kterého je používán podle odstavce 5.

Článek 14

Přístup nových členských států

1. Tento protokol je otevřen k přístupu každému státu, který se stane členem Evropské unie a který přistoupí k úmluvě o vzájemné pomoci z roku 2000.

2. Znění tohoto protokolu vyhotovené Radou Evropské unie v jazyce přistupujícího členského státu je platné.

3. Listiny o přístupu budou uloženy u depozitáře.

4. Tento protokol vstupuje v platnost vůči každému přistupujícímu členskému státu uplynutím 90 dnů od uložení jeho listiny o přístupu nebo dnem vstupu tohoto protokolu v platnost, pokud nevstoupí v platnost dnem uplynutí uvedené devadesátidenní lhůty.

5. Pokud tento protokol nevstoupí v platnost v době uložení listiny o přístupu, použije se na přistupující členské státy čl. 13 odst. 5.

6. Bez ohledu na odstavce 4 a 5 budou vstup v platnost nebo používání tohoto protokolu s ohledem na přistupující členský stát účinné teprve tehdy, až pro tento stát vstoupí v platnost nebo se začne používat úmluva o vzájemné pomoci z roku 2000.

Článek 15

Postavení Islandu a Norska

Článek 8 představuje opatření, která mění nebo se opírají o akty uvedené v příloze 1 dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis³⁾ (dále jen „dohoda o přidružení“).

Článek 16

Vstup v platnost pro Island a Norsko

1. Aniž je dotčen článek 8 dohody o přidružení, vstupuje ustanovení uvedené v článku 15 v platnost pro Island a Norsko 90 dnů poté, co Rada a Komise obdrží podle čl. 8 odst. 2 dohody o přidružení informace o splnění jejich ústavních požadavků, v jejich vzájemných vztazích se všemi členskými státy, pro které již tento protokol vstoupil v platnost podle čl. 13 odst. 3 nebo 4.

2. Vstup tohoto protokolu v platnost pro kterýkoliv členský stát po dni, kdy vstoupí ustanovení uvedené v článku 15 v platnost pro Island a Norsko, má za následek, že je toto ustanovení použitelné také na vzájemné vztahy mezi tímto členským státem a Islandem a mezi tímto členským státem a Norskem.

3. Ustanovení uvedené v článku 15 je v každém případě pro Island a Norsko závazné teprve tehdy, vstoupí-li v platnost ustanovení uvedená v čl. 2 odst. 1 úmluvy o vzájemné pomoci z roku 2000 s ohledem na tyto dva státy.

³⁾ Úř. věst. L 176, 10. 7. 1999, s. 36.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, vstoupí ustanovení uvedené v článku 15 pro Island a Norsko v platnost nejpozději dnem vstupu tohoto protokolu v platnost pro patnáctý stát, který je členem Evropské unie ke dni přijetí aktu o vypracování tohoto protokolu Radou.

Článek 17

Depozitář

Depozitářem tohoto protokolu je generální tajemník Rady Evropské unie.

Depozitář zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropských společenství* informace o průběhu přijímání a přístupu, prohlášení a rovněž všechna další oznámení týkající se tohoto protokolu.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Lucemburku dne 16. října 2001, v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, finském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, švédském a španělském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost; prvopis bude uložen v archivu generálního sekretariátu Rady Evropské unie. Generální tajemník předá ověřený opis všem členským státům.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

[podpis]

For regeringen for Kongeriget Danmark

[podpis]

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

[podpis]

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

[podpis]

Por el Gobierno del Reino de España

[podpis]

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

[podpis]

Per il governo della Repubblica italiana

[podpis]

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

[podpis]

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

[podpis]

Für die Regierung der Republik Österreich

[podpis]

Pelo Governo da República Portuguesa

[podpis]

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

[podpis]

På svenska regeringens vägnar

[podpis]

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

[podpis]

57**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. dubna 2006 byl v Praze podepsán Program spolupráce v oblasti vzdělávání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem vzdělávání a vědy Polské republiky na léta 2006 – 2009.

Program vstoupil v platnost na základě svého článku 19 dne 12. dubna 2006.

České znění Programu se vyhláší současně.

**Program spolupráce v oblasti vzdělávání
mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky
a
Ministerstvem vzdělávání a vědy Polské republiky na léta 2006 – 2009**

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvo vzdělávání a vědy Polské republiky (dále jen „smluvní strany“)

- ve snaze rozvíjet a prohlubovat spolupráci v oblasti základního, středního, vyššího odborného a vysokého školství a vědy,
- na základě článku 15 odstavce 2 Dohody mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství a vědy podepsané v Praze dne 30. září 2003

se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat různé formy spolupráce v rámci programů Evropské unie a Rady Evropy vytvořených pro jednotlivé oblasti vzdělávání, budou podporovat realizaci projektů navrhovaných státy Visegrádské skupiny a státy Středoevropské iniciativy a projekty v rámci Středoevropského výměnného programu univerzitních studií (CEEPUS II).

Článek 2

Smluvní strany si budou vyměňovat informace o otázkách řízení, organizace a obsahu základního, středního, vyššího odborného a vysokého školství i odbornou pedagogickou literaturu.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat přímou spolupráci veřejných vysokých škol v České republice a vysokých škol v Polské republice uskutečňovanou na základě dohod o spolupráci, které byly mezi těmito školami uzavřeny a vymezují rozsah a formu spolupráce.

Článek 4

Smluvní strany budou podporovat práci Pracovní skupiny pro vzdělávání a výměnu mládeže v rámci Česko-polské mezivládní komise pro přeshraniční spolupráci.

Článek 5

1. Smluvní strany budou podporovat zvyšování úrovně výuky českého jazyka na veřejných vysokých školách v Polské republice a polského jazyka na veřejných vysokých školách v České republice.

2. Za tím účelem bude pokračovat působení akademických pracovníků v oblasti:

a) českého jazyka a literatury na:

Varšavské univerzitě ve Varšavě,
Jagellonské univerzitě v Krakově,
Slezské univerzitě v Katovicích,
Univerzitě Mikuláše Koperníka v Toruni,
Opolské univerzitě v Opoli,
Vratislavské univerzitě ve Vratislavi,
Univerzitě Adama Mickiewicze v Poznani,
Univerzitě Marie Curie-Skłodowské v Lublinu,

b) polského jazyka a literatury na:

Univerzitě Karlově v Praze,
Masarykově univerzitě v Brně,
Univerzitě Palackého v Olomouci,
Ostravské univerzitě v Ostravě,
Slezské univerzitě v Opavě.

Článek 6

Smluvní strany za účelem prohloubení znalostí jazyka a kultury státu druhé smluvní strany si každoročně poskytnou

1. 15 míst na letní kurzy českého jazyka a kultury pořádané veřejnými vysokými školami v České republice, z čehož 3 místa jsou vyhrazena pro vítěze překladatelské a literární soutěže bohemistů pořádané v rámci „Dnů bohemistů“ v Polské republice,
2. 12 míst na letní kurzy polského jazyka a kultury pořádané veřejnými vysokými školami v Polské republice.

Článek 7

Smluvní strany budou podporovat výměny akademických pracovníků na vědecké a výzkumné pobyty v celkovém ročním limitu do 40 měsíců.

Článek 8

1. Smluvní strany si každoročně poskytnou stipendia ke studijním pobytům na celkovou dobu do 100 měsíců pro studenty bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů uskutečňovaných veřejnými vysokými školami v České republice a pro studenty studijních programů uskutečňovaných veřejnými vysokými školami v Polské republice.

2. Smluvní strany si dále každoročně poskytnou až 10 stipendií pro studenty české filologie a polské filologie na pětiměsíční filologické studium.

Článek 9

1. Smluvní strany zajistí v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy možnost výuky rodného jazyka a možnost výuky v rodném jazyku pro ty osoby, které patří k české menšině v Polské republice a k polské menšině v České republice. Za tím účelem budou podporovat činnost škol vyučujících v rodném jazyce a vyučujících rodný jazyk ve střediscích české národnostní menšiny v Polské republice a polské národnostní menšiny v České republice a budou podporovat na těchto školách vzájemné zaměstnávání českých učitelů v Polské republice a polských učitelů v České republice.

2. S cílem vytvoření podmínek udržení a rozvíjení pocitu národní a kulturní identity a rozvíjení znalostí polského jazyka bude polská strana v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijímat mládež polského původu z České republiky do různých forem vzdělávání na veřejných vysokých školách v Polské republice v rámci každoročně stanovovaných limitů.

Článek 10

Smluvní strany budou podporovat zvyšování kvalifikace učitelů českého jazyka a jiných předmětů vyučovaných v českém jazyce v Polské republice a polského jazyka a jiných předmětů vyučovaných v polském jazyce v České republice. Za tímto účelem zajistí podle svých možností:

1. česká strana kurzy na zvyšování kvalifikace pro učitele polského jazyka a jiných předmětů vyučovaných v polském jazyce s účastí přednášejících z Polské republiky,
2. polská strana kurzy na zvyšování kvalifikace pro učitele českého jazyka a jiných předmětů vyučovaných v českém jazyce s účastí přednášejících z České republiky.

Článek 11

Polská strana přijme každoročně na své náklady do 25 učitelů z českých mateřských, základních a středních škol s polským vyučovacím jazykem na letní vzdělávací kurzy.

Článek 12

Smluvní strany budou podporovat spolupráci škol všech stupňů států obou smluvních stran, zejména z příhraničních regionů.

Článek 13

Smluvní strany budou podporovat organizování společných seminářů, konferencí a sympozií.

Článek 14

Smluvní strany budou podporovat rozvoj vzájemné spolupráce v oblasti politiky mládeže, výměny informací z oblasti mládeže, spolupráci mládežnických organizací, a rovněž budou podporovat účast mládeže v programu Evropské unie Mládež.

Článek 15

Smluvní strany budou podporovat rozvoj vzájemné spolupráce v oblasti tělesné výchovy dětí a mládeže.

Článek 16

Smluvní strany si budou vyměňovat delegace pracovníků ministerstev za účelem výměny zkušeností a jednávání realizace tohoto Programu.

Článek 17

Organizační a finanční ustanovení jsou obsažena v příloze tohoto Programu, která je jeho nedílnou součástí.

Článek 18

Tento Program nevyklučuje uskutečnění dalších forem spolupráce, pokud se na nich smluvní strany dohodnou.

Článek 19

Tento Program vstupuje v platnost dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 2009. Platnost Programu může být na základě souhlasu smluvních stran prodloužena o 1 rok.

Dáno v Praze dne 12. dubna 2006 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Ministerstvo školství, mládeže
a tělovýchovy České republiky

Mgr. Alena **Štěrbová** v. r.
náměstkyně ministryně

Za Ministerstvo vzdělávání
a vědy Polské republiky

Stanisław **Borek** v. r.
chargé d'affaires, a. i.
Polské republiky v Praze

Organizační a finanční ustanovení

1. Vysílající smluvní strana předá do 31. března každého kalendářního roku úplné materiály studentů bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů a akademických pracovníků, které si přeje vyslat do státu druhé smluvní strany, obsahující návrhy programů studijních, výzkumných a vědeckých pobytů a požadované dokumenty a dotazníky. Přijímající smluvní strana sdělí své stanovisko k návrhům na přijetí nejpozději do 30. června každého kalendářního roku.
2. U krátkodobých pobytů do 30 dnů vysílající smluvní strana předloží přijímající smluvní straně nominaci svých kandidátů včetně osobních údajů a návrhu programu alespoň dva měsíce před navrhovaným datem uskutečnění pobytu. Přijímající smluvní strana sdělí své stanovisko k návrhu na přijetí nejméně 30 dnů před navrženým datem zahájení pobytu. Vysílající smluvní strana oznámí přesné datum a způsob příjezdu 14 dnů před zahájením pobytu.
3. Doklady nově navrhovaných učitelů podle článku 5 tohoto Programu si smluvní strany předají do 30. dubna každého kalendářního roku. Smluvní strany sdělí stanovisko k návrhu na přijetí nových učitelů, jakož i prodloužení působení stávajících učitelů do 30. června každého kalendářního roku. Vysílající smluvní strana zajistí učitelům v závislosti na svých rozpočtových možnostech didaktickou pomoc, učebnice a odbornou literaturu potřebné k výuce.
4. Osobám přijatým na základě článků 4, 10 a 16 tohoto Programu přijímající smluvní strana poskytne ubytování a stravování podle platných právních předpisů státu přijímající smluvní strany.
5. Osobám přijatým na základě článku 6 tohoto Programu přijímající smluvní strana zajistí bezplatnou výuku a dále uhradí ubytování, stravování a kulturní program v souladu s programem kurzu.

6. Osobám přijatým na základě článků 7 a 8 tohoto Programu přijímající smluvní strana poskytne bezplatnou výuku, za úplatu ubytování a stravování ve vysokoškolských zařízeních. Výše poplatků za toto ubytování a stravování bude stanovena podle předpisů platných pro občany státu přijímající smluvní strany.
7. Vysílající smluvní strana osobám přijatým na základě článků 7 a 8 tohoto Programu poskytne stipendium, které zahrne i náklady na ubytování a stravování.
8. Osobám zaměstnaným na základě článku 5 tohoto Programu náleží měsíční plat po dobu 12 měsíců v roce a bezplatné samostatné ubytování. Smluvní úprava pracovního poměru těchto osob podléhá platným právním předpisům státu přijímající smluvní strany včetně předpisů o zdravotním a nemocenském pojištění.
9. Smluvní strany osobám, které vysílají na základě tohoto Programu, uhradí v rámci svých rozpočtových možností dopravu do místa pobytu a zpět.



ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 1500,- Kč, druhá záloha činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihárství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Koptková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Týcho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAH0-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.